

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 303/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дражан Рацић, адвокат из ..., против туженог „SIEMENS“ друштво за промет и одржавање у електротехници и електроници са ограниченом одговорношћу Београд – Нови Београд, кога заступа Милан Јоксовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 133/18 од 14.02.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 133/18 од 14.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 1065/16 од 17.10.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду од 29.06.2016. године и захтев тужиоца да се обавезе тужени да му накнади штету у висини 18 зарада запосленог на радном месту ... у укупном износу од 1.442.306,97 динара са законском затезном каматом од дана утужења до исплате и накнади му трошкове парничног поступка са затезном каматом обрачунатом на износ досуђених трошкова на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе НБС увећане за 8 процентних поена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 133/18 од 14.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући трошкове њеног састава.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на основу уговора о раду од 18.02.2015. године на радном месту ... чији је опис послова, између осталог, да свакодневно прати и контролише примену ESH procedura упутстава и прописаних мера превенције у области безбедности здравља на раду. Писменим упутством генералног директора туженог на енглеском језику од 23.05.2016. године одређено је да свака количина отпадног бакра мора бити измерена на сертификованој фабричкој машини за мерење непосредно пре напуштања фабрике. О сваком преузимању мора се два дана унапред обавестити господин ББ који може донети одлуку да понекад присуствује том процесу. Количину морају да потврде представници туженог и представник купца на лицу места потписивањем протокола о преузимању. Количине утврђене на овај начин су једине које су релевантне за фактурисање и наплату од оператера. Уколико дође до разлике у количини то се мора навести у протоколу и одговарајуће измене се морају извршити најкасније до следеће испоруке, а измена се мора саопштити оператеру. Ово упутство туженог је прослеђено мејлом директору фабрике туженог ББ, ВВ и ГГ, непосредном руководиоцу тужиоца која га је проследила тужиоцу. На састанку одржаном 24.05.2017. године директор фабрике је упознао све присутне са упутством, тј. процедуром у вези са испоруком отпадног бакра и тужиоца представио као особу која је задужена за отпадни бакар и особу која је дужна да примењује ово упутство и директора фабрике обавести о сваком преузимању односно свакој испоруци отпадног бакра. За дан 03.06.2016. године уговорено је преузимање 60 тона отпадног бакра о чему је тужилац обавестио директора фабрике. Превоз бакра за купца је требало да одраде три шлепера. Назначеног дана један од возача шлепера је јавио тужиоцу да не може да дође, па је тужилац у присуству запосленог ДД, задуженог за утовар бакра, представника купца и неколико запослених који су требали да утоваре бакар на шлепере постигао договор да назначени шлепер сутрадан преузме осталу количину бакра (око 20 тона), која је након што је измерена, обележена и одвојена у страну, односно закључана у магацину који је био обезбеђен видео надзором. О чињеници да је испорука заказана за 03.06.2016. године није извршена у целости и о накнадно направљеном договору, тужилац није обавестио директора фабрике. Упозорењем о постојању разлога за отказ уговора о раду од 21.06.2016. године тужиоцу је стављено на терет да је учинио повреду радне обавезе неизвршавање или несавесно, немарно или неблагоприятно вршење радних дужности и обавеза и злоупотребу положаја, прекорачење овлашћења јер није сагласно процедури установљеној 24.05.2016. године (са којом се сагласио на састанку одржаном 24.05.2016. године и са којом је био упознат од стране непосредног руководиоца) најавио да ће 04.06.2016. године извршити продају отпадног бакра и исти је обавио без присуства још двојице колега, као што је новом процедуром дефинисано. На ово упозорење тужилац се изјаснио у остављеном року наводећи да је укупна количина отпадног бакра продата по истој поруцбини и није сматрао да је потребно поново

покретати процедуру, да је 03.06.2016. године урађена најавна отпрема отпадног бакра и истог дана отпремљена већа количина бакра од укупно уговорене количине, да мањи део није одвезен због квара на четвртог шлеперу због чега је договорено да се он утовари 04.06.2006. године, да је 04.06. добио позив од ДД главног планера производње да је стигао шлепер који је требало да превезе остатак отпадног бакра и тражио да запослени присуствује утовару да када је стигао у фабрику шлепер већ био утоварен и кретао је из фабрике, а да је утовару присуствовао запослени ДД. Решењем од 29.06.2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду због неизвршавања радних дужности и обавеза прописаних чланом 3. став 1. тачка 32. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених код туженог јер је поступао супротно радном упутству од 24.05.2016. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу.

Према члану 179. став 2. тачка 5. Закона о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду. Ставом 3. тачка 8. истог члана прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Правилником о радној дисциплини и понашању запослених туженог од 17.11.2012. године прописано је у члану 2. да послодавац може запосленом у складу са одредбама Закона о раду и Правилника о раду да откаже уговор о раду уколико не поштује радну дисциплину и правила понашања утврђена овим правилником. По члану 3. став 1. тачка 32. прописано је да се повредом радне дисциплине и правила понашања сматра неизвршавање или несавесно, немарно или неблаговремено вршење радних дужности и обавеза.

Имајући у виду да је наведено упутство јасно и недвосмислено, да је о њему тужилац благовремено обавештен, тужиочево слободно тумачење наведеног упутства да није у обавези да обавештава у случају предаје дела уговорене робе, не представља оправдавајући разлог на страни тужиоца за неизвршење јасно прописане радне обавезе. Како је тужилац поступио супротно изричитим правилима из упутства генералног директора, то је и по оцени ревизијског суда, тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет а која представља отказни разлог.

С обзиром да је одбијен захтев за поништај решења о отказу, одбијен је и акцесорни захтев за накнаду штете као замену за реинтеграцију.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић